

На 20—30 метра, на югъ отъ последната, открива се и четвъртата галенитна жилка, испълнена съ баритъ, въ който се намира изобилно разсъжено оловната руда. Дебелината на тази жилка е само 4—5 с. м.

Най-дебела жилка (5—8 с. м.) лежи само нѣколко метра на далечъ отъ четвъртата. И тукъ заедно съ галенита се намира още и баритъ.

Галенита съпровожда тукъ често пиритъ и марказитъ.

Освѣнь олово и сѣра, въ Етрополский галенитъ има износенъ процентъ и срѣбро; споредъ направената анализа, въ него има 0.14—0.15 на $\%$ чисто срѣбро.

Около брѣговете на Киселешкий връхъ, тамъ на близу дѣто е намѣрена галенитната руда, днесъ се виждатъ дѣлбоки и широки засищани ями. Наредени сѫ въ линии по сѫщата посока, по която сѫ и минералните жилки, отъ Истокъ къмъ Западъ. При едни диаметрътъ е до 15 метра, а при други по-малъкъ. Дѣлбочината не може да се узнае като каква е; отъ новите въ тѣхъ направени раскопи, види се да не сѫ твърдѣ плитки“.

„Споредъ Н. Златарский (Пер. Спис. I) галенита се намира въ Рупский долъ въ жили, измежду некристализирани палеозоически пластове (филлитъ). Галенита испълва твърдѣ богато и неправилно сивкасто-черниятъ варовикъ. Галенита при-дружава пиритъ и марказитъ; тамъ дѣто окисляването е било по-силно, тамъ виждаме малко англезитъ и церуситъ, сѫщо оловенни руди. Освѣнь споменжитъ руди намираме още червена желѣзна руда (хематитъ). Галенита съдържа 0.10 до 0.14 на стотѣхъ срѣбро.

Историята приказва, че въ XIV стол. една трупа Саксонци прѣминали отъ Влашко и се установили въ западната страна на Балкана, при истока на р. Огоста въ г. Кипровецъ (сега с. Чипровецъ). Тѣзи Саксонци разработвали тамъ желѣзо, срѣбро и злато; като доказателство на това, спазени сѫ имената на селата Желѣзна и Срѣбърница. Ако и да нѣмаме исторически данни за олово, по-добри свидѣтели отъ самата руда не сѫ нуждни. Като остатки на тѣзи рудници виждаме днесъ тамъ дѣлбоки и широки ями. Дѣлбочината на всѣко място не е сѫщата, тя се мѣнява отъ 3 до 15 метра. Сѫщо се забѣлѣжва и въ широчината, има 1 до 5 метра. Рудни-